

10 گلم برای خبرنگاری شهروندی آن لاین

چرا اینترنت؟

همه ما اخبار و مطالبی برای گفتن داریم. اما اینترنت به ما اجازه می دهد مطالبمان را در سطح جهان بیان کنیم.

اگر حرف مهمی برای گفتن دارید ، این راهنما به شما کمک خواهد کرد که آنرا به دیگران منتقل کنید.

تصاویرتان را نشان دهید. دستورالعمل های دیگر فنی هستند. این دستورالعمل خاص به شما می گوید چطور اطلاعات را گردآوری کنید و چگونه آن را دقیق طرح کنید. ضمناً توصیه های کلی برای اجتناب از قانون شکنی را به شما می دهد. حتی وقتی حقیقت را بیان می کنید، باید بدانید چطور خود را حفظ کنید.

بسیاری از افراد می خواهند روزنامه نگار باشند. ما می خواهیم اطلاعات را با دیگران تقسیم کنیم. مهم این نیست که یک نفر باشید یا هزار نفر. اطلاعات شما است که اهمیت دارد.

نوشتن آنلاین متفاوت است. در ابتدا وبلاگ نویسان باید یاد بگیرند اطلاعات را با دیگران تقسیم کنند. این کار می تواند به معنای آموزش از کسانی باشد که به نوشته شما جواب می دهند یا از دیگری که آنلاین می نویسند.

در بسیاری از نقاط اشخاصی مانند شما یک نوع روزنامه نگاری جدید هستند. این یک چالش است. و اگر می خواهید موفق شوید و دیگران به حرف شما گوش دهند و باورتان کنند، باید پشتیبانی آنها را جلب کنید.

چطور باید این کار را کرد؟

شروع و تنظیم

این مسئله آسان است. مکان های متعددی در اینترنت و نرم افزارهای موجود رایگان می باشند.

در زیر بعضی تارنماها را ذکر می کنیم که به شما کمک می کنند تا این کار را شروع کنید، به سوالهایتان جواب می دهند و به شما روحیه می دهند. برخی از ورودی های اینترنتی ایمن تر از بقیه هستند. یعنی از امور خصوصی، محرمانه شما حفاظت می کنند.

این مساله در شرایطی مهم است که شما بخواهید نظرتان را بیان کنید و با مشکلات روبرو باشید. در بعضی شرایط هر چیزی که بنویسید مورد بررسی قرار خواهد گرفت. به این دلیل است که حفاظت از امور خصوصی شما در کارتان اهمیت پیدا می کند.

بعضی میزبانان اینترنتی کار نوشتن به زبانی غیر از انگلیسی را برای شما آسانتر می کنند. آنها را باید از طریق وبلاگ نویسان دیگری پیدا کنید که از آن تارنماها استفاده می کنند. یا این که به تارنماهای زیر مراجعه کنید:

تارنماهای میزبان وبلاگ ها:

<http://www.wordpress.com>

<http://www.blogspot.com>

<http://www.livejournal.com>

توصیه برای وبلاگ نویسی:

http://www.rsf.org/rubrique.php?id_rubrique=542

چه باید گفت

خودتان را به عنوان یک صدا در جامعه تان تصور کنید. مطلبی را که برای خودتان مهم است برای دیگران هم با اهمیت کنید. خبرهایی را که می خواهید بدهید به وضوح مطرح کنید و اهمیت آنها را توضیح دهید.

هر قدر ممکن است جزئیات بیشتری را ارائه کنید و در صورت امکان عکس و فیلم ویدئویی برای نشان دادن واقع بین بودن گزارشتان ضمیمه کنید. در صورت امکان اسناد را کپی کنید و بعد آنها را پیوست کنید تا نشان دهید که حرفتان دقیق است. اگر می توانید، صدای دیجیتالی پیوست کنید. هر قدر بیشتر ببینیم و بشنویم، بهتر باور می کنیم. شما می توانید نظر خودتان را داشته باشید. اما اگر بخواهید مردم به حرفتان توجه کنند، باید به آنها امکان تصمیم گیری بدهید. می توانید اطلاعاتی را که به نظرتان مهم است ارائه کنید، و بعد نظرتان را شرح دهید. وقتی مردم حس کنند که صادق و موثق هستید، به سایت اینترنتی شما باز خواهند گشت. ضمناً می توانید کارتان را به بخش های مختلف تقسیم کنید. یعنی بعضی از مطالبی را که می نویسید به عنوان آنچه کشف و گزارش کرده اید و بعضی را به عنوان نظرشخصیتان مطرح سازید.

کار با دوربین را خوب یاد بگیرید تا بتوانید صحنه ای را ضبط کنید که بیش از همه نمایانگر مطلبتان است. استفاده از ضبط صوت دیجیتالی یا تلفن دوربینی که بر مطلبتان چیزی می افزایند، همین اثر را خواهد داشت.

اگر از کلماتی استفاده کنید که صحنه را غنی می کنند یا اشخاصی را توصیف کنید که در باره شان صحبت می کنید، موضوع را جالبتر خواهید کرد و مردم را به صحنه ای که دیده اید نزدیکتر خواهید برد.

وقتی نوبت نوشتن می رسد برای جلب توجه مردم به کلمات قوی تکیه کنید، اما در بیان حقایق غلو نکنید. اگر مطلبی را بیان می کنید، از هیجان و تعلیق استفاده کنید. در ابتدا به خوانندگان بگویید دقیقاً چه چیزی را می خواهید بدانند. اگر آنها علاقمند نشوند، ظرف چند ثانیه به تارنمای دیگری خواهند رفت. از فهرست ها و عنوانهای فرعی برای حفظ علاقه آنها استفاده کنید. از لینک های اینترنتی برای نشان دادن محل کسب اطلاعات بیشتر استفاده کنید.

چند سبک نگارشی وجود دارد که می توانید به کار بگیرید: می توانید از شکل پرسش و پاسخ استفاده کنید که در آن هم سوال و هم پاسخ را می نویسید. می توانید همانطوری

که چیزی را در صفحه اول روزنامه می خوانید، گزارش بدهید. می توانید مطلبتان را از زبان اول شخص بگویید، انگار که خاطرات می نویسید. می توانید از همان طریقی شروع کنید که یک نویسنده کتابی را می نویسد؛ چند جمله اولتان قوی و پر قدرت باشد. می توانید با شرح یک صحنه یا یک مطلب شخصی شروع کنید و سپس وارد مطلب مهمتر بشوید.

برای مثال، به برخی روشهایی نگاه کنید که زن جوان وبلاگ نویس از عراق «بغداد در آتش» برای بیان مطالبش استفاده کرده است

<http://riverbendblog.blogspot.com>

در این بخش می توانید خلاق باشید. می توانید شعر بنویسید یا کاریکاتور بکشید. اینها هم مثل عکس راه جالب و موثری برای بیان مطلب هستند و گاهی شاید بهترین یا مطمئن ترین راه بیان نقطه نظری متفاوت باشند. اگر می خواهید کارتان تصویری تر باشد، شاید باید از یک تارنمای فلیکر (برای شراکت در دیدن عکس ها) یا خدمات مشابه دیگری استفاده کنید.

<http://www.flickr.com>

مطلبتان را مثل یک ساختمان بنا کنید، با عناصر مختلف: قصه، سوال و جواب، عکس، ویدئو، فایل صوتی. هر قدر از شکل های رسانه ای بیشتری برای بیان مطلب و انتقال اطلاعات و نظرات استفاده کنید، کارتان قویتر و موفق تر خواهد بود.

چگونه می توان به مردم یاد داد که گوش دهند

روشهایی فنی برای جلب مردم به تارنمایان وجود دارد. به منابع فنی مذکور در فوق مراجعه کنید. اما می توانید یک نشانی اینترنتی ایجاد کنید که علاقمندان را دعوت می کند. برخی از قاعده هایی که باید در نظر بگیرید در زیر ارائه می شوند:

مطالبتان را مرتب عرضه کنید. نشان بدهید که به وبلاگتان توجه دارید. این باعث جلب توجه خوانندگان می شود.

از روزنامه نگاران اینترنتی همکار بخواهید در وبلاگشان وبلاگ شما را پیوند دهند.

از پیوندهایی استفاده کنید که وبلاگ یا نشریه آنلاین شما را به دیگران پیوند می دهند.

با مجموعه هایی مانند

www.technorati.com, www.itoot.net

نشان دهید که به مسایل گوناگون می پردازید و همیشه همان مطلب را عنوان نمی کنید.

هر قدر می توانید اطلاعات بیشتری در پشتیبانی از مطالبتان ارائه کنید تا خواننده قانع شود که منبع شما قابل اعتماد است.

وقتی دیگران فکر کنند که شما یک تصویر کامل ارائه می دهید، به شما به عنوان یک منبع موثق اتکا خواهند کرد. صادق و منصف باشید. نقطه نظرات دیگران را هم ارائه دهید. نشان بدهید که در باره چیزی که می نویسید اختلاف نظر وجود دارد و بعد بر اساس آنچه واقعیت دارد، نتیجه گیری کنید. این کار به عده ای اطمینان خاطر می دهد که شما می خواهید آنها به نظر خودشان برسند و شما همه مسایل را در نظر گرفته اید. حدس زیادی نزنید یا مطلبی را که نمی دانید بیان نکنید. بگویید که اطلاعات شما کافی نیست. وقتی اطلاعاتی وجود دارد که نمی توانید به دست بیاورید، از دیگران کمک بخواهید.

اگر مصاحبه می کنید، اطلاعات پس زمینه ای را جمع آوری کرده تا کاملا آماده باشید. برای بیان اظهارات خود در مصاحبه وقت صرف نکنید. سوالاتی را بپرسید که جزییات و تحلیل عرضه می کنند. از سوالاتتان برای درست کردن بخش های مختلف استفاده کنید و برای تغییر آن ذهنی باز داشته باشید.

خود و همکارانتان را با عرضه اطلاعات نادقیق بی اعتبار نکنید. چیزی نگویید که تاثیر قوی بر دیگران خواهد داشت مگر این که مطمئن باشید که صحیح است. پیش از ارسال مطلب صبر کنید و در باره چیزی که نوشته اید فکر کنید.

سوال: آیا کارتان کامل، منصفانه، قابل فهم و جالب است؟ بعد از این چه کار باید بکنید تا مطلب را به سطح بالاتری ببرید؟

چگونه خود و دیگران را حمایت کنید

متأسفانه در بعضی جاها باید ایمنی خود را در نظر بگیرید.. همه با اینگونه خطرها مواجه نیستند، اما بعضی ها با آن روبرو می شوند. این حقیقتی است که همه ما با آن مواجه هستیم حتی وقتی بیشترین سعی ما را می کنیم تا صادقانه و منصفانه بنویسیم.

اگر دلیلی هست که فکر می کنید فعالیت آنلاین شما تحت نظر مقامات است، راه هایی برای استفاده غیرمستقیم از اینترنت وجود دارد. این کار آسان نیست، اما با کمی تلاش مقدور است.

منابع زیر کمک می کنند چگونه این کار را انجام دهید:

<http://www.eff.org/Privacy/Anonymity/blog-anonymously.php>

<http://www.globalvoicesonline.org/?p=125>

<http://anoniblog.pbwiki.com/ArabicAnonymousBloggingGuide>

اگر نمی خواهید بطور ناشناس وبلاگ بنویسید، باید پیامدهای آن را در نظر بگیرید. بعضی روزنامه نگاران آنلاین مایلند هویتشان را بیان کنند و معتقدند این کار به کوششان اعتبار بیشتری می دهد.

به این دلیل است که عکسشان را ضمیمه می کنند تا هویتشان مشخص شود.

راه‌های دیگری هم برای حفظ خود و مطالب شخصی وجود دارد. اگر از کامپیوتری در محل عمومی، مثل یک کافه اینترنتی، استفاده می‌کنید باید از کلمه عبوری استفاده کنید که به آسانی قابل کشف نباشد. اینگونه کلمات عبور شامل حروف الفبا و اعداد یا نشانه‌ها هستند. از کلمات عبور مشابه در اینترنت سرورهای مختلف استفاده نکنید و کلمات عبور را به دیگران نگوئید.

زمانی که کارتان با کامپیوتر در کافه اینترنتی تمام شد حتماً از برنامه خارج شوید. همیشه تمام تاریخچه و فایل‌های موقت را پاک کنید. سعی کنید از نرم‌افزاری استفاده کنید که محافظت ایمنی بیشتری به شما عرضه می‌کند. سعی کنید از نرم‌افزاری برای کامپیوتر خودتان استفاده کنید که آنرا از حمله منابع بیرونی محافظت کند.

با گروه‌های زیادی در مورد ایمنی می‌توانید مشورت کنید. در قسمت زیر می‌توانید به این تارنماها رجوع کنید:

<http://netsecurity.about.com/cs/generalsecurity/a/aa112103b.htm>

<http://netsecurity.about.com/cs/generalsecurity/a/aa112103b.htm>

http://www.thebitmill.com/articles/password_tips.html

اگر کار آنلاین شما را به خطر می‌اندازد، چکار باید کرد؟

اگر عضو گروهی از روزنامه نگاران آنلاین یا وبلاگ نویسان هستید، حتماً با آنها تماس روزانه و مرتب داشته باشید. اگر یکی از شما دچار مشکل بشود، دیگران مطلع خواهند شد. آنها باید بدانند که شما دستگیر یا مورد تهدید قرار گرفته‌اید. در ضمن آنها باید بدانند با چه کسی باید تماس بگیرند تا از سلامتی شما با خبر شوند و چه کسی می‌تواند به شما یاری رساند. تهدیدها را نادیده نگیرید. این تهدیدها را در نظر داشته باشید و دیگران را هم با خبر کنید. حملات به خودتان را هم نباید نادیده بگیرید.

باید امنیت همکارانتان را هم به یاد داشته باشید. نباید چیزی بنویسید یا کاری کنید که به آنها صدمه بزند. باید از کسانی که به شما اطلاعات می‌دهند مراقبت کنید. روزنامه نگاران به منابع اتکا دارند و منابع برای محافظت به روزنامه نگاران اتکا می‌کنند.

گاهی دیدار با منابع گوناگون ممکن است برای شما و آنها مشکل ایجاد کند. باید در جریان حال و هوای سیاسی روز باشید. این یک نکته اساسی است. باید بدانید که دیدار

یا حتی یک ارتباط ساده با دیگران در خارج از کشور از طریق اینترنت برای شما مشکل ایجاد خواهد کرد یا نه.

اگر از یک شبکه انسانی برخوردار نیستید، سعی کنید از طریق آنلاین آن را ایجاد کنید. می‌توانید یک گروه از وکلا، گروه‌های حقوقی، مذهبی، حقوق بشری، محلی، دانشگاهی یا سایر گروه‌هایی به وجود آورید که از فعالیت شما در کشورتان مطلع هستند. اگر نمی‌توانید آنها را در کشور خودتان بیابید، در منطقه در جستجوی آنها باشید.

روزنامه‌نگاران غالباً به چیزهایی که در اینترنت می‌خوانند اتکا می‌کنند و به این دلیل می‌توانید در هنگام بروز مشکل برای خودتان از آنها به عنوان یک شبکه ایمنی استفاده کنید. گروه‌های حقوق بشری بین‌المللی، سازمانهای مدافع روزنامه‌نگاران یا آنها که به پژوهشگران کمک می‌کنند، در موقع بروز مشکل برای شما پشتیبانان خوبی هستند. داشتن یک شبکه مهم است. این شبکه می‌تواند در شهر خودتان یا در اینترنت باشد. شاید آنها نتوانند شما را از زندان آزاد کنند، اما توجهی که آنها جلب می‌کنند، ممکن است به آزادی شما کمک کند.

برخی از تارنماهای این سازمان‌ها در زیر ذکر شده است:

[Reporters Without Borders](#)

[Committee to Protect Journalists](#)

[Amnesty International](#)

[Human Rights Watch](#)

در قسمت‌های بعدی در باره آموزش در باره حقوقتان به عنوان یک روزنامه‌نگار اینترنتی و راه‌های گریز از مشکلات غیرلازم حقوقی صحبت خواهیم کرد.

حقوق شما چیست؟

حقوق بشر جهان شمول نیست و تا ابد پایدار نمی ماند. همه ما حقوقی داریم. اما این حقوق ممکن است بستگی به محلی که در آن زندگی می کنیم متفاوت باشد.

حقوق و مسئولیت هایی را که تاثیر گذار هستند را نادیده نگیرید، چون این کار ممکن است بر توانایی شما در استفاده از اینترنت تاثیر بگذارد. به یاد داشته باشید که عمل شما می تواند بر دیگران هم تاثیر بگذارد. در هنگام استفاده از اینترنت ایمنی و شهرت آنها را در نظر داشته باشید.

برای بیان مطلب عجله نکنید. از صحت آن مطمئن بشوید. از منابع مورد اطمینان و اعتماد استفاده کنید. در حد امکان، منبع اطلاعاتتان را برای خواننده ذکر کنید. از شایعات و گفته های افواهی در اغلب موارد پرهیز کنید. به یاد داشته باشید که آزادی بیان مطلق نیست.

برخی از سوالاتی که باید از خود بپرسید، در زیر مطرح می شود:

اطلاعاتتان را چگونه کسب کردید؟ آیا قانون کشور شما اجازه می دهد اطلاعاتی را پخش کنید که رسماً کسب نکرده اید؟ بسیاری از کشورها قوانینی دارند که اجازه گرفتن اطلاعات می دهند. باید محدودیت های این قوانین را بدانید. بعضی کشورها قوانینی دارند که گزارش کردن بعضی از اطلاعات را محدود می کند. در کشور شما چه چیزهایی با محدودیت روبرو است؟ با استفاده از اطلاعات کسب شده و بدون داشتن اجازه در جایی، ممکن است قانون ورود بدون اجازه را نقض کرده باشید. و سرانجام این که، آیا اجازه دارید بدون دیگران ویدئو یا فایل های صوتی تهیه کنید؟ بیشتر چیزهایی که در اینترنت پیدا می کنیم تحت قانون حمایت از حقوق مولف قرار دارد.

اغلب کسانی که به شما اطلاعات یا نقطه نظرشان را می دهند از شما می خواهند که از آنان مراقبت کنید. آیا می توانید منابعتان را حفظ کنید؟ باید محدودیت های قانونی این مسئله را بدانید.

هر جامعه ای دارای خطوط قرمز است. اگر قصد دارید به ارائه نظرتان در اینترنت ادامه بدهید نمی توانید به طرح بعضی موضوع ها دست بزنید. این وضع به معنای تسلیم شدن نیست. بلکه به معنای مراقب بودن است.

یک صدای پایدار بهتر از فقدان صدا است. اگر قصد دارید فعال بشوید، در این صورت باید در نظر داشته باشید که این وضع چه تاثیری بر فعالیت آنلاین شما خواهد گذاشت. چه بهایی خواهید پرداخت؟

باید مراقب هتک آبرو باشید. وقتی به شهرت کسی لطمه می زنید او را بدنام کرده اید. این یک تعریف بسیار ساده از هتک آبرو است. آیا هتک آبرو در کشور شما متفاوت است؟ افترا زمانی رخ می دهد که کلمات نوشته شده فرد و یا شخصی را مورد حمله قرار دهند. با کسب اطمینان از صحت آن چه عرضه می کنید، می توانید برای اجتناب از این خطر حقوقی بکوشید. در حد امکان باید نقل قول یا اطلاعات را به منبع مربوطه نسبت بدهید.

برای مثال، فرض کنیم می نویسید که احمد، سخنگوی حزب دیروز اعلام کرده که یوسف، عضو مجلس، دزدی دولتی کرده است. این هتک آبرو نیست برای این که منبع این اتهام را ذکر کرده اید. این را فقط شما ذکر نکرده اید. اگر واکنش یوسف را هم بیان کنید، در این صورت نشان می دهید که تمام اطلاعاتتان را مطرح کرده اید. شاید با آنچه دیگران می گویند موافق نباشید، اما مسئولیت شما منصف بودن است. گاهی در نوشته هایمان اشتباه می کنیم و دادگاه ها در بعضی کشورها در پرونده های مربوط به افترا اشتباهات صادقانه را می پذیرند.

اگر در باره منبع نوشته تان تردید دارید، باید ذکر کنید که مطلب به این ترتیب ثبت شده یا مورد ادعا است. این کار خطر دعوی حقوقی را کاهش می دهد.

فرض کنیم می خواهید اطلاعات مهمی را در باره وزیری به نام حسن گزارش کنید. باید بکوشید اطلاعات دقیق باشد و بگویید چه کسی اطلاعات را ارائه کرده است. باید بکوشید با او تماس بگیرید یا بفهمید قبلا در باره این خبر واکنش نشان داده یا نه تا نیازی به کسب نقطه نظر خودش نداشته باشید. هر قدر از منابع بیشتری استفاده کنید بهتر است. به یاد داشته باشید، شما خبر را می دهید، آن را نمی سازید.

در بعضی کشورها تحریک دولت یا تحریک به ناآرامی عمومی جرم است. قانون آن را فتنه می نامد. باید نظر دولت را بدانید و از مثال های اشخاصی که به تحریک فتنه متهم شده اند مطلع باشید.

در زیر تارنماهایی است که در باره مسایل کلی حقوقی راهنمایی می کنند و در باره قوانین رسانه ای به شما اطلاعات لازم را می دهند:

[Reporters Without Borders](#)

[Committee to Protect Journalists](#)

[Amnesty International](#)

[Human Rights Watch](#)

چرا شما احتیاج دارید که بلاگتان را اداره کنید

معمای اینترنت در این است که فضایی را ایجاد می کند که می تواند گفتگویی بین شما و من و احتمالاً بقیه جهان را ممکن سازد. وقتی از خوانندگان نظر و اطلاعات می خواهید، به آنها این پیام را می دهید که می خواهید حرفشان را بشنوید.

اما باید با دقت نظریات مضر یا متعصب موهن نسبت به دیگران را بررسی کنید. یک قاعده خوب این است که ببینید اگر خودتان هدف کلمات زیان بخش بودید، چه احساسی می کردید.

اگر محتاط باشید و از فناوری استفاده کنید که اجازه می دهد نظریات را بررسی کنید، می توانید گروهی ایجاد کنید که با شما و با یک دیگر به روشی متمدن صحبت خواهد کرد. شما باید بحث را هدایت کنید، اما نباید مانع از ابراز نظر دیگران بشوید.

وقتی دیگران مخالفت می کنند، مودب باشید. این کار به حفظ ادب در گفت و گو کمک خواهد کرد.

سوال: محدودیت های خودتان برای بیان و گفتمان در کجاست؟

منابع باز گزارشگری

برای کمک به کارتان می توانید از دیگران یاری بخواهید. این مساله بخصوص زمانی مهم است که به تنهایی دارید کار می کنید. از چند راه می توانید این عمل را انجام دهید. یک پیام می فرستید و از دیگران می خواهید در باره موضوعی گزارش بدهند.

این کار به آنها فرصت جمع آوری اطلاعات می دهد. وقتی اطلاعاتشان را فرستادند، از نوشته های آنها استفاده می کنید و منابعی را که آنها ذکر کرده اند عنوان می کنید. به یاد داشته باشید که از آنها بخواهید منابعشان را ذکر کنند. بعد از آن نقش ویراستار را می گیرید و نوشته ها، عکس ها یا صداهایی را که ارائه کرده اند مونتاژ می کنید.

راه دیگر این است که از دیگران بخواهید راهنمایی یا پیشنهاد مطلب یا نوشته در وبلاگ را ارائه کنند. می توانید از چند نفر یا چند کارشناس در یک زمینه کمک بگیرید. مرتب از آنها بخواهید که در باره رویدادها به شما مشاوره بدهند. وقتی اتفاق مهمی می افتد، می توانید از آنها بخواهید فوراً شما را مطلع کنند. این کار باعث به موقع و معتبر شدن کار می شود و آنرا فردی تر می کند.

آزاد گذاشتن وبلاگ یا نشریه اینترنتی تان به روی خوانندگان مهم است. شرکت آنها می تواند جنبه انسانی و حقیقی را به همراه داشته باشد که اینترنت را یک روش جدید ارتباطی کرده است. اگر آنها در کار شما احساس شراکت کنند، دیگران را هم به این کار تشویق خواهند کرد. کار Global Voices Online را بررسی کنید. آنها هر روز از سراسر جهان نوشته های جالب و مهم وبلاگ ها را جمع آوری می کنند. و بسیاری از وبلاگ ها و نشریه های اینترنتی یاد گرفته اند چطور به آن وصل شوند.

<http://www.globalvoicesonline.org/>

چرا صدای شما مهم است

زمانی که سکوت می کنیم، از آن رنج می بریم. زمانی که تنها زندگی می کنیم، در تنهایی رنج می بریم.

زمانی که نظرم را می گوئیم، سکوت در کار نیست و دیگر تنها نیستیم. وبلاگ نویسان هر روز در نقطه ای از جهان باعث تغییر می شوند. این نیز هدف شماست.

تشویق شوی د

<http://sayeh.nevesht.org/>

<http://fozool.blogspot.com/>

<http://taraintehran.blogspot.com/>

<http://www.persianweblog.com/>

<http://www.blogsky.com/Home.bs>

<http://www.mihanblog.com/>

<http://www.iranblog.com/services/>

در باره این راهنما

این راهنما از طرف سازمان بین المللی خبرنگاران یا آی سی اف جی درست شده است. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد این سازمان و اهدافش لطفا به این تارنما رجوع کنید:

www.icfj.org

10 گام برای خبرنگاری شهروندی آن لاین از طرف بنیاد بین المللی نایت برای خبرنگاری ستفان فرانکلین نوشته شده است. برای تماس با آقای ستفان از طریق بلاگ او با این آدرس تماس برقرار کنید.

stevebey.wordpress.com

بورسیه های مطبوعاتی بین المللی نایت از طرف سازمان آی سی اف جی برگزار می گردد و از طرف بنیاد بنی المللی جان و جیمز نایت تامین مالی می شود.

www.knight-international.org

International Center for Journalists

Advancing Quality Journalism Worldwide

1616 H Street, NW, Third Floor
Washington, DC 20006 USA

T 202.737.3700 F 202.737.0530
www.icfj.org

International Center for Journalists

Advancing Quality Journalism Worldwide

1616 H Street, NW, Third Floor
Washington, DC 20006 USA

T 202.737.3700 F 202.737.0530
www.icfj.org